

Eric Vandamme maakt schilderijen en tekeningen met een bevreemdend, organisch ogende thematiek. Het gaat om composities die best als “spirituele landschappen” kunnen omschreven worden.

Historische situering.

De visie op de natuur kent een logisch en traceerbaar verloop. De 16de eeuwse “vogelperspectief”-landschappen groeien vanuit een religieuze achtergrond. Echte “panorama’s” kennen gedurende de 19de eeuw een geweldig succes. Een “nieuw” standpunt kon worden ingenomen dank zij technische “verlengstukken”. Een landschap gezien vanuit een vliegtuig, of een stukje natuur gezien doorheen een microscoop: in beide gevallen zal het leiden tot abstract lijkende composities. Of m.a.w., van een klassiek onderscheid tussen “figuratie” en “abstractie” is geen sprake meer.

Werkwijze.

Bij Eric Vandamme spelen meerdere achtergronden op elkaar in. Want naast de eerder formele of technische aansluiting bij de grafische en picturale tradities, komt de inhoudelijkheid sterk naar voor. Fantastiek lijkt ingebed in onze nationale genen. De Freudiaanse zoektocht die leidt naar Metafysica en Surrealisme is een niet te onderschatten drijfveer. Ook bij Eric Vandamme kan men er niet omheen: de grens tussen realiteit en vervreemding is erg efemeer. Voorstellingen die haast wetenschappelijk lijken, puren hun kracht uit fictie en verbeelding. En hierin schuilt precies de zingeving: het aftasten van de vage gebieden tussen optische waarneming en onbewuste ervaring. Of: de zoektocht naar een mogelijke “andere” wereld, het destijds genoemde “surnaturalisme”. Moeilijkheid blijft altijd en opnieuw de concretisering. Hoe herwerken we een onomvatbaar, spiritueel gegeven in beeldende, materiële formules? En hier ontgint Eric Vandamme interessante mogelijkheden. Zijn teken- en schilderkunst blijft uiteraard onderworpen aan de specifiek eigen wetmatigheden, maar wat hij ermee doet ontglipt grotendeels aan de pure verstandelijke controle.

Marc Bourgeois